Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

TARYBOS DIREKTYVA 2001/110/EB

2001 m. gruodžio 20 d.

dėl medaus

(OL L 10, 2002 1 12, p. 47)

iš dalies keičiama:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/63/ES	L 164	1	2014 6 3

pataisyta:

►**C1** Klaidų ištaisymas, OL L 52, 2007 2 21, p. 16 (2001/110/EB)

▼B

TARYBOS DIREKTYVA 2001/110/EB

2001 m. gruodžio 20 d.

dėl medaus

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 37 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ([1]),

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ([2]),

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([3]),

kadangi:

(1) Atsižvelgiant į 1992 m. gruodžio 11-12 d. Edinburgo Europos Vadovų Tarybos susitikimo išvadas, patvirtintas 1993 m. gruodžio 10-11 d. Briuselyje įvykusio Europos Vadovų Tarybos susitikimo išvadomis, reikėtų supaprastinti tam tikras maisto produktų vertikaliąsias direktyvas, kad būtų atsižvelgta tik į esminius reikalavimus, kuriuos turi atitikti produktai, kuriems jos yra taikomos, kad jie galėtų laisvai judėti vidaus rinkoje.

(2) 1974 m. liepos 22 d. Tarybos direktyvą 74/409/EEB dėl valstybių narių įstatymų, skirtų medui, suderinimo ([4]) pateisino tai, kad nacionalinių įstatymų, susijusių su medaus apibrėžimu, įvairiomis medaus rūšimis ir jam keliamais reikalavimais dėl charakteristikų, skirtumai galėjo sukurti vartotojus klaidinančias nesąžiningos konkurencijos sąlygas ir taip tiesiogiai veikti bendrosios rinkos kūrimą bei veikimą.

(3) Dėl to Direktyvoje 74/409/EEB ir vėlesniuose jos pakeitimuose atitinkamai nustatyti sąvokų apibrėžimai, nurodytos įvairios medaus rūšys, kurios gali būti pateikiamos į rinką atitinkamais pavadinimais, nustatytos bendrosios taisyklės, reglamentuojančios sudėtį ir pagrindinę ženklinimo informaciją, siekiant užtikrinti laisvą šių produktų judėjimą Bendrijoje.

(4) Siekiant aiškumo Direktyvai 74/409/EEB turėtų būti suteikta nauja forma, kad taisyklės, reglamentuojančios medaus gamybos ir prekybos sąlygas, būtų prieinamesnės, o minėta direktyva būtų suderinta su maisto produktams skirtais Bendrijos bendraisiais teisės aktais, ypač susijusiais su ženklinimu, teršalais ir analizės metodais.

([1]) OL C 231, 1996 8 9, p. 10.
([2]) OL C 279, 1999 10 1, p. 91.
([3]) OL C 56, 1997 2 24, p. 20.
([4]) OL L 221, 1974 8 12, p. 10. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1985 m. Ispanijos ir Portugalijos stojimo aktu.

▼B

(5) Bendrosios maisto produktų ženklinimo taisyklės, nustatytos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/13/EB ([1]) turėtų būti taikomos laikantis tam tikrų reikalavimų. Atsižvelgiant į tai, kad medaus kokybė labai priklauso nuo jo kilmės, visa informacija šiais klausimais turi būti prieinama, kad vartotojas nebūtų suklaidintas dėl medaus kokybės. Siekiant patenkinti vartotojo norą sužinoti geografines medaus charakteristikas ir užtikrinti šio reikalo skaidrumą etiketėje turėtų būti nurodyta medaus kilmės šalis, t. y. šalis, kurioje jis buvo surinktas.

(6) Iš medaus negalima pašalinti žiedadulkių arba kitų atskirų sudedamųjų dalių, nebent tai būtų neišvengiama šalinant organines ir neorganines medžiagas. Tai galima padaryti filtruojant. Jei filtruojant neišvengiamai pašalinama daug žiedadulkių, vartotojas turi būti teisingai apie tai informuotas pateikiant šią informaciją etiketėje.

(7) Į medų, kurio pavadinime nurodyta augalinė ar daržovinė medaus kilmė, regioninis, teritorinis ar topografinis regiono pavadinimas arba konkretūs kokybės reikalavimai, negali būti pridėta filtruoto medaus. Siekiant pagerinti rinkos skaidrumą, vykdant kiekvieną didmeninį sandorį, filtruotą ir konditerinį medų privalu paženklinti etiketėmis.

(8) Kaip Komisija pabrėžė 1994 m. birželio 24 d. Europos Parlamentui ir Tarybai pateiktame komunikate dėl bitininkystės Europoje, Komisija gali patvirtinti analizės metodus, užtikrinančius, kad visas Bendrijoje parduodamas medus atitiks jam keliamus sudėties ir kitus papildomus reikalavimus.

(9) Pageidautina, kad būtų atsižvelgta į darbą, atliktą laikantis naujų Kodekso standartų medui, atitinkamai suderintų su konkrečiais Bendrijos reikalavimais.

(10) Pagal Sutarties 5 straipsnyje nustatytus subsidiarumo ir proporcingumo principus valstybės narės negali deramai pasiekti tikslo nustatyti minimų produktų bendruosius sąvokų apibrėžimus bei taisykles ir suderinti šias nuostatas su maisto produktams skirtais Bendrijos bendraisiais teisės aktais, todėl dėl šios direktyvos pobūdžio tai gali geriau padaryti Bendrija. Šioje direktyvoje nenumatoma daugiau nei būtina siekiant šio tikslo.

([1]) OL L 109, 2000 5 6, p. 29.

▼B

(11) Priemonės, būtinos šiai direktyvai įgyvendinti, turėtų būti priimamos remiantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimu 1999/468/EB, nustatančiu Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ([1]).

(12) Siekdamos išvengti naujų kliūčių laisvam judėjimui, valstybės narės turėtų susilaikyti ir nepriimti minimiems produktams skirtų nacionalinių nuostatų, kurios nėra numatytos šioje direktyvoje,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Ši direktyva taikoma I priede apibūdintiems produktams. Šie produktai atitinka II priede nustatytus reikalavimus.

2 straipsnis

I priede apibrėžtiems produktams Direktyva 2000/13/EB taikoma šiomis sąlygomis:

1) sąvoka „medus“ taikoma tik I priedo 1 dalyje nurodytam produktui ir vartojama prekybos srityje tam produktui apibūdinti;

2) I priedo 2 ir 3 dalyse nurodyti produktų pavadinimai taikomi tik tame priede apibrėžtiems produktams ir vartojami prekybos srityje tiems produktams apibūdinti. Šiuos pavadinimus galima pakeisti tiesiog pavadinimu „medus“, išskyrus filtruotą medų, korinį medų, medų su korio gabalais ir konditerinį medų.

   Tačiau,

   a) konditerinio medaus etiketėje prie pavadinimo užrašomi žodžiai „skirtas tik konditeriniams gaminiams“;

   b) prie medaus, išskyrus filtruotą ir konditerinį medų, gali būti papildomai nurodyta:

      — biologinė arba augalinė medaus kilmė, jei medus yra rinktas vien ar daugiausia iš nurodyto šaltinio ir turi jo juslines, fizikines, chemines bei mikroskopines savybes,

      — regioninis, teritorinis ar topografinis regiono pavadinimas, jei medus surinktas vien tik iš nurodyto regiono,

      — konkretūs kokybės kriterijai;

([1]) OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

▼B

3) jei konditerinis medus panaudotas maisto produkte kaip sudedamoji dalis, tai to sudėtinio produkto pavadinime vietoj sąvokos „konditerinis medus“ gali būti vartojama sąvoka „medus“. Tačiau produkto sudedamųjų dalių sąraše nurodomas I priedo 3 dalyje nurodyta sąvoka;

4) ►M1 a) etiketėje nurodoma medaus kilmės šalis arba šalys (kuriose surinktas medus).

Nepaisant pirmos pastraipos, jeigu medus kilęs iš daugiau nei vienos valstybės narės arba trečiosios šalies, nuoroda į kilmės šalis gali būti pakeičiama atitinkamai vienu iš šių žymenų:

— „ES medaus mišinys“,

— „ne ES medaus mišinys“,

— „ES ir ne ES medaus mišinys“; ◄

b) taikant Direktyvą 2000/13/EB, ypač jos 13, 14, 16 ir 17 straipsnius, duomenys, kurie turi būti pateikti pagal a punktą, laikomi tos direktyvos 3 straipsnyje reglamentuojamomis nuorodomis;

▼M1

5) žiedadulkės kaip medui būdinga natūrali sudedamoji dalis nelaikomos šios direktyvos I priede apibrėžtų produktų pridėtine sudedamąja dalimi, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1169/2011 ([1]) 2 straipsnio 2 dalies f punkte.

▼B

3 straipsnis

Jei medus yra filtruotas ir konditerinis, ant talpyklų, pakuočių ir prekybiniuose dokumentuose aiškiai nurodomas I priedo 2 dalies b punkto viii papunktyje ir 3 dalyje nurodytas visas produkto pavadinimas.

▼M1

4 straipsnis

1. Šios direktyvos 9 straipsnio antros pastraipos tikslais, Komisija, atsižvelgusi į tarptautinius standartus ir technikos pažangą, priimdama įgyvendinimo aktus, kurie atitinka Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 882/2004 ([2]), gali nustatyti analizės metodus, skirtus patikrinti, ar medus atitinka šios direktyvos nuostatas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis šios direktyvos 7 straipsnio 2 dalyje nurodytos

([1]) 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 bei kuriuo panaikinami Komisijos direktyva 87/250/EEB, Tarybos direktyva 90/496/EEB, Komisijos direktyva 1999/10/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB, Komisijos direktyvos 2002/67/EB ir 2008/5/EB bei Komisijos reglamentas (EB) Nr. 608/2004 (OL L 304, 2011 11 22, p. 18).

([2]) 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių (OL L 165, 2004 4 30, p. 1).

▼M1

nagrinėjimo procedūros. Kol tokie metodai nėra priimti, valstybės narės, siekdamos patikrinti, ar laikomasi šios direktyvos nuostatų, taiko, kai tik įmanoma, tarptautiniu mastu pripažintus galiojančius analizės metodus, kaip antai tuos, kurie patvirtinti pagal *Codex Alimentarius*.

2. Siekiant užtikrinti sąžiningą komercinę praktiką ir apsaugoti vartotojų interesus bei siekiant suteikti teisę nustatyti atitinkamus analizės metodus, Komisijai pagal 6 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildoma ši direktyva, nustatant kiekybinius parametrus, susijusius su:

a) kriterijumi „daugiausia“, kai nurodoma biologinė ar augalinė medaus kilmė, kaip nurodyta 2 straipsnio 2 dalies b punkto pirmoje įtraukoje, ir

b) minimaliu žiedadulkių kiekiu filtruoto medaus sudėtyje pašalinus organines ar neorganines priemaišas, kaip nurodyta I priedo 2 punkto b papunkčio viii papunktyje.

Komisija tuose deleguotuosiuose aktuose nustato pereinamojo laikotarpio nuostatas, taikomas produktams, pateiktiems rinkai iki tų deleguotųjų aktų taikymo pradžios datos.

▼B

5 straipsnis

Valstybės narės nepriima jokių I priede apibrėžtiems produktams taikomų nacionalinių nuostatų, kurios nėra numatytos šioje direktyvoje.

▼M1

6 straipsnis

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. 4 straipsnio 2 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2014 m. birželio 23 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi suteiktais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno tokio laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 4 straipsnio 2 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

▼M1

5. Pagal 4 straipsnio 2 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

7 straipsnis

1. Komisijai padeda Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas (toliau – komitetas), įsteigtas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002 ([1]) 58 straipsnio 1 dalį. Tas komitetas – komitetas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011 ([2]).

2. Kai pateikiama nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

▼B

8 straipsnis

Direktyva 74/409/EEB panaikinama nuo 2003 m. rugpjūčio 1 d.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą.

9 straipsnis

Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip iki 2003 m. rugpjūčio 1 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Priemonės taikomos taip, kad:

— nuo 2003 m. rugpjūčio 1 d. būtų leidžiama prekiauti I priede apibrėžtais produktais, jei jie atitinka šioje direktyvoje nustatytus sąvokų apibrėžimus bei taisykles,

— nuo 2004 m. rugpjūčio 1 d. būtų uždrausta prekiauti šios direktyvos neatitinkančiais produktais.

([1]) 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002 nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, 2002 2 1, p. 1).

([2]) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

▼B

Tačiau leidžiama prekiauti šios direktyvos neatitinkančiais produktais, paženklintais iki 2004 m. rugpjūčio 1 d. pagal Direktyvą 74/409/EEB, kol baigsis jų atsargos.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

10 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

11 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

▼B

I PRIEDAS

PAVADINIMAI, PRODUKTŲ APRAŠYMAI IR SĄVOKŲ APIBRĖŽIMAI

1. Medus yra natūralus saldus produktas, pagamintas *Apis mellifera* bičių iš augalų nektaro arba iš augalų gyvųjų dalių išskyrų, arba augalais mintančių vabzdžių išskyrų, likusių ant augalų gyvųjų dalių, kurias bitės surenka, perdirba papildydamos specifinėmis savo medžiagomis, supila į korius, išgarina drėgmę, subrandina.

2. Pagrindinės medaus rūšys yra šios:

a) pagal kilmę:

i) žiedų arba nektaro medus

Medus, gaunamas iš augalų nektaro;

ii) lipčiaus medus

Medus, gautas iš augalais mintančių vabzdžių (*Hemiptera*) išskyrų, likusių ant augalų gyvųjų dalių arba iš augalų gyvųjų dalių;

b) pagal gamybos ir (arba) pateikimo būdą:

iii) korinis medus

Bičių medus, sukauptas šviežiai pasiūtų be perų korių tik iš bičių vaško pagamintų plonų dirbtinių korių akelėse ir parduodamas užakuotas visame koryje ar tokių korių sekcijose;

iv) medus su korio gabalais

Medus, kuriame yra vienas ar keli gabalai korinio medaus;

v) varvintas medus

Medus gautas varvinant be perų atakuotus korius;

vi) išsuktas medus

Medus, gautas centrifuguojant be perų atakuotus korius;

vii) išspaustas medus

Medus, gautas presuojant korius be perų, naudojant nuosaikų kaitinimą, neviršijant 45 °C arba be kaitinimo;

viii) filtruotas medus

Medus, gautas filtru pašalinus neorganines arba organines priemaišas tokiu būdu, kad pasišalintų ir didelė dalis žiedadulkių.

▼B

3. Konditerinis medus

Medus, kuris tinka a) pramoniniam naudojimui arba yra sudedamoji dalis kituose maisto produktuose ir b) gali:

— turėti pašalinį skonį ar kvapą, arba

— būti pradėjęs fermentuotis, būti susifermentavęs, arba

— būti perkaitintas.

▼B

II PRIEDAS

MEDAUS SUDĖTIES KRITERIJAI

Dažniausiai medus susideda iš įvairių cukrų, daugiausia fruktozės ir gliukozės, taip pat kitų medžiagų, pvz., organinių rūgščių, fermentų ir kietųjų dalelių, patekusių renkant medų. Medaus spalva įvairuoja nuo bespalvės iki tamsiai rudos. Konsistencija gali būti skysta, klampi, iš dalies arba visiškai susikristalizavusi. Skonis ir kvapas gali būti įvairus, tai priklauso nuo augalo kilmės.

Medus, pateikiamas į rinką ar dedamas į kokį nors produktą, skirtą žmonėms vartoti, neturi turėti jokių pridėtinių maistinių sudedamųjų dalių, įskaitant maisto ar kitų priedų. Meduje, kiek įmanoma, neturi būti jokių organinių ar neorganinių medžiagų, svetimų jo sudėčiai. Išskyrus I priedo 3 punktą, medus neturi turėti jokio pašalinio skonio ar kvapo, neturi būti pradėjęs rūgti arba būti dirbtinai pakeisto rūgštingumo, arba pakaitintas tokiu būdu, kad natūralūs fermentai būtų sunaikinti arba smarkiai inaktyvinti.

▼M1

Nedarant poveikio I priedo 2 punkto b papunkčio viii papunkčiui, iš medaus neturi būti pašalintos nei žiedadulkės, nei bet kuri kita medui būdinga sudedamoji dalis, nebent tai neišvengiama šalinant organines arba neorganines priemaišas.

▼B

Medus, pateikiamas į rinką ar dedamas į kokį nors produktą, skirtą žmonėms vartoti, privalo atitikti šiuos sudėties kriterijus:

1. Cukraus kiekis

1.1 Fruktozės ir gliukozės kiekis (abiejų suma)

— žiedų meduje	ne mažiau kaip 60 g/100 g
— lipčiaus meduje, lipčiaus ir žiedų medaus mišinyje	ne mažiau kaip 45 g/100 g

1.2 Sacharozės kiekis

— bendras kiekis meduje	ne daugiau kaip 5 g/100 g
— meduje iš dekoratyvinių vikmedžių (*Robinia pseudoacacia*), mėlynažiedžių liucernų (*Medicago sativa*), Menzieso Banksijos (*Banksia menziesii*), prancūziškųjų sausmedžių (*Hedysarum*), kamaldulinių eukaliptų (*Eucaliptus camadulensis*), *Eucryphia lucida, Eucryphia milliganii,* citrusinių augalų *Citrus spp.*	ne daugiau kaip 10 g/100 g
— levandų (*Lavandula* spp.), vaistinių agurklių (*Borago officinalis*)	ne daugiau kaip 15 g/100 g

2. Drėgmės kiekis

— bendras kiekis meduje	ne daugiau kaip 20 %
— viržių (*Calluna*) ir konditeriniame meduje	ne daugiau kaip 23 %
— viržių (*Calluna*) ir konditeriniame meduje	ne daugiau kaip 25 %

3. Vandenyje netirpių medžiagų kiekis

— bendras kiekis meduje	ne daugiau kaip 0,1 g/100 g
— išspaustame meduje	ne daugiau kaip 0,5 g/100 g

▼B

4. Elektrinis laidumas

— toliau neišvardyto medaus rūšių, šių rūšių mišinių	ne daugiau kaip 0,8 mS/cm

▼C1

— lipčiaus meduje ir kaštonų meduje arba jų mišinyje, išskyrus toliau išvardytas rūšis	ne mažiau kaip 0,8 mS/cm

▼B

— išskyrus: žemuoginių arbutų (*Arbutus unedo*), viržių (*Erica*), eukaliptų (*Eucalyptus*), liepų (*Tilia* spp.), šilinių viržių (*Calluna vulgaris*), arbatkrūmių (*Leptospermum*), arbatmedžių (*Melaleuca* spp.)

5. Laisvosios rūgštys

— bendras kiekis meduje	ne daugiau kaip 50 rūgšties miliekvivalentų 1 000 gramų
— konditeriniame meduje	ne daugiau kaip 80 rūgšties miliekvivalentų 1 000 gramų

6. Diastazės aktyvumo ir hidroksimetilfurfurolo (HMF) po paruošimo ir sumaišymo nustatymas

a) Diastazės aktyvumas (pagal J. E. Šadės metodą)

— bendras kiekis meduje, išskyrus konditerinį medų	ne mažiau kaip 8 vienetai
— meduje, kuriame yra mažas kiekis natūralių fermentų (pvz., meduje iš citrusinių augalų) ir hidroksimetilfurfurolo kiekis neviršija 15 mg/kg	ne mažiau kaip 3 vienetai

b) hidroksimetilfurfurolas (HMF)

— bendras kiekis meduje, išskyrus konditerinį medų	ne daugiau kaip 40 mg/kg (pagal a punkto antros įtraukos nuostatas)
— meduje ir jo mišinyje, deklaruotame iš tropinio klimato regiono	ne daugiau kaip 80 mg/kg